

Sor Beni

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 14 Eylül 2013

Silik gölgelere sor beni
Ve sesimin çarpıp çarpıp
Yankılandığı o boş duvarlara.
Üç beş resimden ibaret
Dünden kalan;
Günüm ise esaretinde
Geçmekte olan zamanın
Ve de hükmünde, bilip bilmeden
Çekip giden
Dost geçinen vefasızların.

Yarını mı kaldı ömrümün
Soğuk iklimlerinde
Bu boş şehrin,
Karayelin azizliğine uğradı,
Nöbetlerde bedenim.
Kifayetsizdir artık duygularım,
Sırnaşırken sefil yalnızlığım.
Sessizlik ise tek şahidim,
Ben hıçkırırken için için.

Duymuyorlar, görmüyorlar,
Kaybetmişken ben bile kendimi;
Hiçim, ötesi yok.
Susma hakkımı kullanıyorum,
Sanık sandalyesinde
Kelepçeliyken yüreğim
Ve tek konuşan
Yaş içindeki gözlerim;
Ki kaldıysa
Birkaç damla göz yaşı,
İnan ki hasrettir
Beni benden eden mihenk taşı.
Garip gönlümüm baki kalan
Tek yoldaşı,

Mevlam'dan gelen
O sonsuz huşu içindeki
Ruhumu aydınlatan
Nurla dolu ışığı.